

Az olajcsere jelentőségéről

A gépkocsi üzemi kiadásai között jelentős szerepet játszik — a gyakran cserére szoruló — olaj költsége is. Ennek — lehetőség szerinti — csökkentése érdekében az olajcserénél kívánatos volna az alábbi szempontok figyelembevétele.

Nem vitás, hogy a motor karbantartása, amely az élet-tartamát is lényegesen befolyásolja, az olajcserét feltétlenül megköveteli.

A motorban keletkezett hőtől, a mozgásokozta sűrűlódásoktól az olaj elveszti viszkozitását, kenőképességét és úgynevezett olajkorsz lerakódást eredményez, mely gyakran a dugattyú tetején összegyűlik, a motor működése közben áttüzesedik és öngyulladást okoz.

A kenőképesség elvesztése igen káros hatást fejt ki a csapágyakra, a forgótengelycsapokra és a motor egyéb forgóalkatrészeire. A motorban kopogásszerű hanggal jelzett rendellenességek, sőt az ezekből eredő hajtókarszakadások is a legtöbb esetben a kenőanyag hiánya következtében előállott kopásokra vezethetők vissza. A hajtókarszakadás viszont újabb súlyos károkat is okozhat azzal, hogy a kar gyakran átüti a karter oldalát. Nem egy esetben még nagyobb károkat is idézhet elő. Az ilyen módon keletkezett sérülések tetemes javítási költségeket emésztnek fel és a hegesztett motorok csak ritkán tartják meg eredeti teljesítőképességüket.

A motorolajcsere komoly költségét jelent, de alkalmazása — még takarékosági okok szempontjából — sem mellőzhető. Rendszeres olajcserét csak oly motoroknál végezzünk, amelyek jól vannak tömítve és így átszivárgást és csöpögést nem észlelünk. Az elcsorgás vagy csöpögés következtében előálló olajhiány pótlása a rendszeres olajcserek költségeit lényegesen megnöveli. Ezért elsőrendű feladatunk, hogy meggyőződjünk a tömítések állapotáról.

Ha egy jól tömített motornál olajcsere esetén az olajszint fölé töltünk még néhány mm. magasságig egy kevés olajat, úgy azt a következő olajcseréig utánaöltenünk nem szükséges, mert csak egész kevés olaj fog hiányozni. Ezt az olajnívópálca mutatja meg.

A nagy olajfogyasztás nemcsak elcsorgásból, elcsöpögésből származhat, hanem azt a dugattyú, illetve a hengerfűrat nagyobb mérvű elkopása is elősegítheti. Ugyanis a kopásokozta réseken az olajpára mind nagyobb mennyiségben felszivárog a robbanó térbe és ott elég. Ilyen esetekben a motor sürgős javí-

tásra szorul, mert teljesítménye erősen lecsökken, füstöl, nehezen indul, a gyertyák elkormozódnak és ilyen állapotban történő további használat esetén különböző törések és szakadások bekövetkezésével számolhatunk.

Az olaj minőségi kiválasztásánál figyelembe kell venni a gyári táblázatok előírásait, valamint az évszakokkal kapcsolatos sajátos időjárási viszonyokat is. (Téli, illetőleg nyári olaj.)

A helyesen és jól alkalmazott motorolajcsere a motor élettartamát lényegesen meghosszabbítja.

Az olajcserenél hasznos szolgálatot tesz az ú. n. öblítő-olaj alkalmazása. Amikor az alsó motorteknőből a használt motorolaj kicsorgott, a nyílást elzárjuk és a motor nagyságának megfelelő mennyiségű (1-től 3 literig) öblítőolajat töltünk a motorba. Ezt követőleg a motort indítsuk be, majd lassú ütemben járassuk, miközben — egy kevés olaj utántöltésével egyidejűleg — a kieresztőnyíláson csorgassuk ki a mosóolajat. Az ily módon kitisztított motorba azután töltjük be a friss olajat.

A sebességváltó és a kiegyenlítőmű is megkívánja az olajcserét. Hasonlóképen itt is téli, illetőleg nyári kenőanyagot alkalmazunk. Túlmerev kenőanyag használata nem kívánatos, főleg a zsír használata tilos, mert a fogaskerekek forgása által előidézett centrifugális erő a kenőanyagot a sebességváltó, illetve a kiegyenlítőműház falára szórja, az oda ráragad és a fogaskerekek kenőanyag nélkül maradnak.

Tilos továbbá a kiegyenlítőműbe vagy sebességváltóba zsír-olajkeveréket helyeznünk, miután a fogaskerekek forgása következtében azok egy ú. n. Alfa Saparátor (tejlefölözőgép) működéséhez hasonlóan a két különböző fajsúlyú kenőanyagot különválasztják és a kenőanyagnak csak jelentéktelen része jut a fogaskerekekhez, így a kenőanyag állása a szükséges olaj-nívón alul marad.

Néphadseregünk motorizálását a dolgozók megfeszített munkája teszi lehetővé. E munka gyümölcséből vásárolhatjuk gépkocsijainkat, tehát ezeket az egész dolgozó magyar nép vagyonának és ezen keresztül a mi saját tulajdonunknak kell tekintenünk.

A néphadsereg minden tagjának elsőrendű kötelessége, hogy ezt a vagyont óvja és ennek élettartamát szeretettel és gondossággal párosult kíméletes használattal minél hosszabb időre biztosítsa.

Pintér Ferenc ezredes.